

Sygn. akt I Ca 151/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSO Joanna Składowska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 29 stycznia 2019 roku, sygnatura akt I C 1543/17

1. oddala apelację;

2. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz S. P. 120 (sto dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 151/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 29 stycznia 2019 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 1543/17, Sąd Rejonowy w Wieluniu zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda S. P. 2 050 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 17 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz 1 020 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu (pkt 1); nakazując pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wieluniu 335,28 złotych z tytułu wydatków.

Rozstrzygnięcie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach

W dniu 1 sierpnia 2017 r. w miejscowości R. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ ciągnik marki (...) o nr rej. (...), należący do powoda S. P.. Winnym kolizji uznany został D. S., który posiadał zawarte z pozwanym ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów.

Poszkodowany zgłosił pozwanemu szkodę, a ten w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego przyznał odszkodowanie w kwocie 1 368,63 złotych brutto.

Powód we własnym zakresie dokonał naprawy uszkodzonego ciągnika. W tym celu kupił stacyjkę za 22 złotych, elektroiskrę za 86 złotych, lakier do maszyn za 40 złotych, rozcieńczalnik za 8,50 złotych, podnośnik hydrauliczny za 300 złotych, farbę podkładową za 29 złotych, zbiornik płynu spryskiwacza za 59 złotych, rozrusznik za 650 złotych, felgę za 670 złotych oraz ogumienie za 40 złotych. Łącznie powód poniósł 1 904,50 złotych kosztów związanych z naprawą ciągnika.

Od momentu zdarzenia ciągnik nie odpalał. Z miejsca kolizji odholowany został przy pomocy innego ciągnika. Powód kupił nową stacyjkę i iskrę, ale po ich zamontowaniu ciągnik nadal nie odpalał. Powód kupił zatem nowy rozrusznik, co spowodowało, że ciągnik odpalił. Powód kupił też podnośnik hydrauliczny, który był mu potrzebny przy wymianie koła i felgi. W zestawie z ciągnikiem powód nie miał takiego podnośnika.

Koszt naprawy ciągnika należącego do powoda wynosi 2 921,66 złotych.

Jak zauważył Sąd pierwszej instancji, odpowiedzialność pozwanego wobec powoda wynika ze szkody wyrządzonej przez posiadacza pojazdu objętego obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej i ma charakter gwarancyjny (art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. i art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych t. jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 473 ze zm.).

W sprawach odszkodowawczych stosowane są podstawowe reguły ustalania odszkodowania, wynikające z zasad ogólnych k.c. tj. zasada pełnej kompensaty uszczerbku (art. 361 § 2 k.c.), niedopuszczalność wzbogacenia się poszkodowanego kosztem osoby odpowiedzialnej oraz prawo poszkodowanego do wyboru postaci naprawienia szkody (art. 363 k.c.).

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność i przyznał powodowi odszkodowanie na podstawie kalkulacji kosztów naprawy pojazdu na kwotę 1 368,63 złotych brutto.

Powód domagał się zwrotu dodatkowych kosztów naprawy pojazdu, obejmujących m.in. koszty zakupu elektroiskry i stacyjki, rozrusznika i podnośnika, łącznie na kwotę 1 058 złotych, a także kosztów naprawy ładowacza, którego powód jeszcze nie naprawił, łącznie wyceniając szkodę na kwotę 3 196,50 złotych.

Z przeprowadzonego w sprawie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji wynika, iż koszty naprawy ciągnika powoda, przy uwzględnieniu kosztów robocizny, ale bez uwzględnienia kosztów zakupu elektroiskry, stacyjki, rozrusznika i podnośnika wynoszą 2 921,66 złotych i w tym zakresie nie było to kwestionowane przez żadną ze stron. W ocenie Sądu, żądanie zwrotu kosztów zakupu elektroiskry, stacyjki, rozrusznika i podnośnika zasługuje na uwzględnienie, bowiem powód wykazał, że poniesienie tego rodzaju kosztów pozostawało w związku przyczynowym ze szkodą. Odnośnie podnośnika zakupionego i użytego do naprawy koła podnośnik, którego cena wynosiła 300 złotych, Sąd pierwszej instancji zauważył, że powód osobiście naprawiał pojazd i nie dysponował odpowiednim sprzętem, a cena tego podnośnika nie jest wygórowana w stosunku do ogólnych kosztów naprawy ciągnika, a jej zwrot pozwoli na pełną kompensatę uszczerbku (art. 361 § 2 k.c.).

Podsumowując, skoro łącznie odszkodowanie powinno wynosić 3 979,66 złotych, a pozwany przyznał powodowi dotychczas 1 368,63 złotych, to do zapłaty pozostaje kwota 2 611,03 złotych, a więc taka, w której mieści się dochodzona przez powoda suma 2 050 złotych.

Marginalnie Sąd Rejonowy wskazał również, że różnica między bezsporną częścią odszkodowania ustaloną na kwotę 2 921,66 złotych a wypłaconym powodowi odszkodowaniem wynosi 1 553,03 złotych, a zatem w stosunku do dochodzonego pozwem roszczenia jest mniejsza o 496,97 złotych. Wobec tego, gdyby nawet nie uwzględnić

roszczenia powoda o zwrot ceny zakupu podnośnika, to przy niewątpliwie zasadnym zdaniem Sądu roszczeniu o zwrot ceny zakupu rozrusznika w kwocie 650 złotych i tak powództwo zasługiwałoby na uwzględnienie.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, po dacie wydania przez pozwanego decyzji odszkodowawczej, stosownie do art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. O kosztach procesu zaś na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Pozwany wniósł apelację od wyroku Sądu Rejonowego, zaskarżając orzeczenie **w części, tj. w zakresie pkt 1 lit a), co do zasądzonej w tym punkcie kwoty 300,00 złotych i w zakresie pkt 1 lit. b) i pkt 2, co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu.**

Skarżący zarzucił Sądowi pierwszej instancji obrazę prawa materialnego, tj. art. 361 § 2 k.c. i 824¹ k.c. poprzez wadliwą ocenę prawną, że poniesiony przez powoda koszt zakupu podnośnika hydraulicznego, niezbędnego do wykonania naprawy ciągnika rolniczego, powinien zostać pokryty jako element szkody w mieniu powoda, związanej ze zdarzeniem, za którego skutki odpowiada pozwany, a w konsekwencji ustalenia odszkodowania w kwocie wyższej, niż faktycznie poniesiona szkoda i w oparciu o wskazany zarzut wniósł o:

a) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- zasądzenie w pkt 1 lit. a) kwoty 1 750,00 złotych wraz z odsetkami i o oddalenie powództwa w pozostałej części;
- orzeczenie w pkt 1 lit. b) oraz pkt. 2 o kosztach procesu według zasady ich stosunkowego rozdzielenia, przy uwzględnieniu zmiany pkt 1 lit. a) wyroku;

b) zwrot kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Powód domagał się oddalenia apelacji na koszt skarżącego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przepis art. 361 § 1 k.c. stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wedle zaś § 2 w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W judykaturze nie budzi wątpliwości, że skoro odszkodowanie pieniężne ma pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to jego wysokość powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki. Zgodnie przyjmuje się również, że przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada temu przed uszkodzeniem. Należy przypomnieć także ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103 oraz orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, niepubl.). Przy takim zaś rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawnej okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił.

W świetle powyższego, w pełni na aprobatę zasługuje stanowisko Sądu Rejonowego, że dopóki dochodzona przez powoda kwota mieści się w kosztach fachowej naprawy pojazdu, która gwarantuje przywrócenie w pełni jego stanu poprzedniego, nie może być mowy o tym, że wykracza poza doznaną szkodę.

Alternatywą dla dokonania naprawy we własnym zakresie, wymagającej zakupu podnośnika, było oddanie pojazdu do naprawy w wyspecjalizowanej jednostce. Gdyby powód zdecydował się na to drugie rozwiązanie, zgodnie z niekwestionowanymi przez skarżącego ustaleniami Sądu pierwszej instancji, poniósłby koszt w łącznej kwocie co najmniej 3 571,66 złotych (2 921,66 złotych - kwota wynikająca z opinii biegłego powiększona o koszt zakupu rozrusznika - 650 złotych). Naprawa dokonana przez powoda we własnym zakresie, nawet przy uwzględnieniu zakupu podnośnika, wiąże się z łącznym kosztem 3 196,50 złotych. Decyzja zatem o wyborze tego sposobu przywrócenia stanu poprzedniego była ekonomicznie uzasadniona i korzystna z punktu widzenia ubezpieczyciela.

Podsumowując, w okolicznościach niniejszej sprawy zakup podnośnika, który umożliwił powodowi naprawę pojazdu, pozostawał w adekwatnym związku z jego uszkodzeniem i mieścił się w granicach należnego powodowi odszkodowania.

Z tych wszystkich względów, uznając apelację za bezzasadną, Sąd Okręgowy - na podstawie art. 385 k.p.c. - orzekł o jej oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zasądzając od skarżącego na rzecz powoda zwrot wynagrodzenia pełnomocnika wg stawki określonej zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800 ze zm.).